

Underbilag til Bilag 13.

Rigsadvokaten.

København, den 1. Februar 1932.

I Skrivelse af 20. Januar 1932 (Journ. Nr. 2. Ktr. 1932—363³) har Justitsministeriet efter Anmodning af Landstingets Udvalg angaaende Forslaget til Lov om Ændringer i Retsplejeloven anmodet mig om en Erklæring om, hvorvidt og i hvilket Omfang Lovforslagets Regler maa antages at medføre en Forhøjelse af Statens Udgifter til Anklagemyndighederne, de offentlige Forsvarere og Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel.

Saaledes foranlediget skal jeg bemærke følgende:

I hvilket Omfang yderligere Udgifter vil blive nødvendige, beror i ikke ringe Grad paa, hvorledes den foreslaaede Ordning føres ud i Livet. Lykkes det at gennemføre den nye Ordning efter dens Aand og Mening, saaledes at den før Domsforhandling stedfindende retslige Undersøgelse normalt indskrænkes til at være af orienterende Art, medens Beviserne virkelig først føres under Domsforhandlingen, skulde den Udgiftsforøgelse, som Umiddelbarhedsprincippets og Anklageprincippets Gennemførelse medfører, blive i ikke ringe Grad opvejet ved den Besparelse, som fremkommer ved Afkortning af den retslige Undersøgelse.

Nogen Udgiftsforøgelse vil dog selvfølgelig ikke kunne undgaas, men at angive dens Størrelse med nogen som helst Sikkerhed vil være umuligt uden Indhentelse af detaljerede statistiske og andre Oplysninger, og selv om man vilde afse Tid og Arbejde til Tilvejebringelse af saadanne Oplysninger, vilde Skønnet dog blive uhyre løst. Jeg skal imidlertid i det følgende forsøge en Beregning.

I. Vedrørende Udgifterne til Anklagemyndigheden.

Anklageprincippets Gennemførelse under Undersøgelsen nødvendiggør, at Anklagemyndigheden ikke, som det nu ofte finder Sted, ret vel kan repræsenteres af en Politimand uden juridisk Uddannelse, og Anklagemyndigheden maa altsaa normalt repræsenteres af vedkommende Politiadvokat, Politimester eller Politifuldmægtig, jfr. herved ogsaa Forslagets: Til § 821; til Gengæld skulde saa som ovenfor bemærket Antallet og Varigheden af Retsmøderne under Efterforskningen og Forundersøgelsen blive meget væsentligt formindsket.

Umiddelbarhedsprincippets Gennemførelse under Domsforhandlingen vil betyde en utvivlsom Arbejdsforøgelse for Politimestrene alene som Følge af, at Domsforhandling nødvendigvis maa tage væsentlig længere Tid end nu.

Alle disse Hensyn taget i Betragtning maa det siges, at en ikke helt ubetydelig Forøgelse af Politiets juridisk uddannede Personale maa anses paa-krævet.

1. Ved Politimesterembederne udenfor København er der ifølge en af „Foreningen af Amts- og Retsbetjentfuldmægtige i Danmark“ for December 1931 udgiven Fortegnelse over Fuldmægtige ansat 84 Politifuldmægtige, hvoraf dog 6 tillige er Politiassistenter, der ikke kan antages at tage væsentlig Del i Behandlingen af egentlige Straffesager. Ved 10 af Landets 71 Politimesterembeder er der ikke ansat nogen Fuldmægtig. Bortset fra de 6 nævnte Politiassistenter er der ved 14 af Embederne ansat mere end 1 Fuldmægtig.